

סדר אזכרה

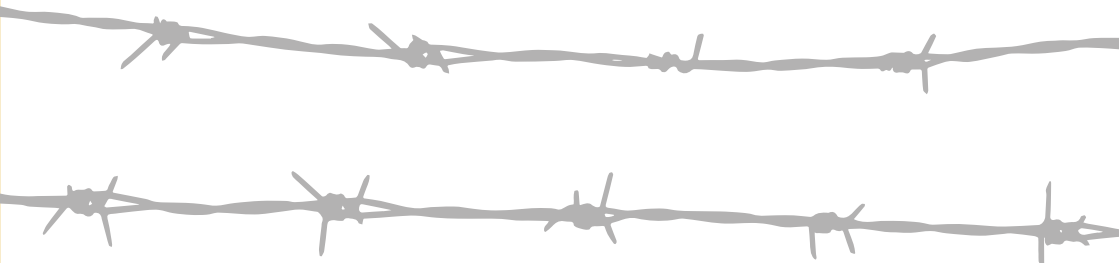
מקדישים - הינו פרויקט הנצחה שמטרתו הנצחת
שורדי שואה עריריים ביום הזיכרון לשואה ולגבורה.

טקס אזכרה:

(עורך הטקס קורא בקול):

”באנו לעשות חסד של אמת עם אותם מבני עמנו ששרדו את השואה הנוראה ולא זכו להקים משפחות. אותם שורדים שחיו את חיי היומיום בגבורה עילאית של מי שממשיך את הדרך גם בקושי ובכאב, אותם שורדי שואה בוני הארץ וטובי בניה שברבות הימים נותרו לבדם, אך אנו, כמשפחתם, הגענו לכאן היום כדי להוקיר את זכרם, לכבד את חייהם ולהזכיר שכולנו משפחה אחת. לאורך כל היום וברחבי כל הארץ ובעולם נערכות אזכרות דומות, ואנחנו לוקחים חלק במה שהוא רקמה אנושית אחת חיה.

כעת נתחיל בטקס האזכרה ולאחר מכן, מי שירצה לומר מספר מילים על הנפטר/ת או לזכרו מוזמן.

סדר האזכרה מתחיל כאן (עורך הטקסט יקריא את הכתוב
בקול מכאן ועד סוף סדר האזכרה):

יקר/ה, _____

הגענו לכאן על מנת לכבד את זכרך. אנו לוקחים
על עצמנו להשתדל ולהגיע לפקוד את קברך
בכל שנה, להוקיר את זכרך ולספר עליך. אנחנו
זוכרים ולא נשכח את אחינו ואחיותינו ששרדו
את התופת, איבדו את משפחתם שם, ולא זכו
להקים את משפחתם. אנחנו המשפחה שלך.

פרק ל"ג:

"רַנְנוּ צְדִיקִים בְּאֲדָנִי לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תְהִלָּה: הוֹדוּ לְאֲדָנִי בְכִנּוּר בְּנִבְל עֲשׂוֹר זְמָרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְוָעָה: כִּי יֵשֶׁר דְּבַר אֲדָנִי וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאִמוּנָה: אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד אֲדָנִי מְלֹאָה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר אֲדָנִי שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל צְבָאָם: כִּנֹּס כַּנֹּד מִי הַיָּם נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מֵאֲדָנִי כָל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כָּל יִשְׁבֵי תֵבֶל: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צוּה וַיַּעֲמֵד: אֲדָנִי הִפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת אֲדָנִי לְעוֹלָם תִּעֲמַד מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר: אֲשֶׁרִי הִגִּי אֲשֶׁר אֲדָנִי אֱלֹהֵי הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשְׁמַיִם הִבִּיט אֲדָנִי רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמֶּכּוֹן שִׁכְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יִשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיֵּצֵר יַחַד לָבָם הִמְכִּין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אִין הַמְלִיךְ נוֹשָׁע בְּרַב חָיִל גְּבוּר לֹא יִנְצַל בְּרַב כַּח: שֶׁקֶר הַסּוֹס לְתִשׁוּעָה וּבְרַב חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט: הִנֵּה עֵינֵי אֲדָנִי אֵל יִרְאִיו לְמִיחָלִים לְחֶסֶדוֹ: לְהַצִּיל מַמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיֹּתָם בְּרַעֲב: נִפְשָׁנוּ חֲפָתָה לְאֲדָנִי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לְבַנּוֹ כִּי בָשָׂם קֹדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ: יְהִי חֶסֶדְךָ אֲדָנִי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ."

פרק ט"ז:

"מִכְתָּם לְדוֹד שְׁמֵרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְךָ: אִמְרַתְךָ לְאֲדָנִי אֲדָנִי אַתָּה טוֹבַתִּי בֵּל עָלֶיךָ: לְקֹדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הִמָּה וְאֲדִירִי כָּל חֶפְצֵי בָם: יִרְבוּ עֲצָבוֹתָם אַחַר מָהָרוּ בֵּל אִסִּיָּה נִסְכִּיָּהֶם מָדָם וּבֵל אֲשָׂא אֶת שְׁמוֹתָם עַל שִׁפְתַי: אֲדָנִי מִנַּת חֲלָקִי וְכוֹסִי אַתָּה תוֹמִיָּה גּוֹרְלִי: חֲבָלִים נִפְלוּ לִי בְנַעֲמִים אַף נִחַלְתָּ שִׁפְרָה עָלִי: אֲבָרְךָ אֶת אֲדָנִי אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אַף לִילוֹת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתִי: שׁוֹיִתִּי אֲדָנִי לְנִגְדֵי תְמִיד כִּי מִיַּמִּינִי בֵּל אִמוּט: לִכֵּן שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְכַטַּח: כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת שְׁחַת: תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנֵיךָ נַעֲמוֹת בִּימִינֶךָ נִצַּח."

פרק י"ז:

"תְּפִלָּה לְדוֹד שְׁמַעָה אֲדָנִי צְדָק הַקְּשִׁיבָה רַנְתִּי הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי בְּלֹא שִׁפְתֵי מִרְמָה: מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תַחֲזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל: בְּחַנְתָּ לְבִי פִקְדוֹת לִילָה צָרְפַתְנִי בֵּל תִּמְצָא זְמַתִּי בֵּל יַעֲבֹר פִּי: לְפַעֲלוֹת אָדָם בְּדַבַּר שִׁפְתֶיךָ אֲנִי שְׁמַרְתִּי אֲרַחוֹת פְּרִיץ: תִּמְךָ אֲשֶׁרִי בְּמַעֲגְלוֹתֶיךָ בֵּל נְמוּטוֹ פְּעָמֵי: אֲנִי

קראתיה כי תענני אל הט אֶזְנֶה לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: הַפְּלֵה חֲסֵדְךָ מוֹשִׁיעַ
חוֹסִים מִמֵּתִקוּמָמִים בִּימִינֶךָ: שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בֵּת עֵינַי בְּצַל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנִי:
מִפְּנֵי רָשָׁעִים זֶה שְׁדוּנִי אֵיבִי בִּנְפֹשׁ יִקִּיפוּ עָלַי: חֲלַבְמוּ סָגְרוּ פִּימוּ דַּבְּרוּ
בְּגֵאוֹת: אֲשֶׁרֵינוּ עִתָּה סִבְבוּנוּ עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ לְנִטוֹת בְּאַרְצְךָ: דָּמִינוּ כְּאַרְיֵה
יִכְסוּף לְטָרֶף וְכִכְפִּיר יֵשֵׁב בְּמִסְתָּרִים: קוּמָה אֲדֹנָי קִדְמָה פְּנֵי הַכְרִיעָהוּ
פְּלִטָּה נַפְשִׁי מִרָשָׁע חֲרָבָה: מִמֵּתִים יְדָה אֲדֹנָי מִמֵּתִים מַחְלָד חֲלָקֶם בַּחַיִּים
וְצַפּוּנָה תִּמְלֵא בְטָנִם יִשְׁבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלָלֵיהֶם: אֲנִי בְצַדֵּק אֲחֻזָּה
פְּנִיָּה אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוּנַתְךָ“.

פרק ע"ב:

”לְשַׁלְמָה אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמַלְּךָ תָּנוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ לְכוּ מְלָה: יָדִין עַמָּךְ בְּצַדֵּק
וְעֲנִיָּיָה כִּמְשַׁפֵּט: יִשְׂאוּ הָרִים שְׁלוֹם לְעַם וּגְבָעוֹת בְּצַדִּיקָה: יִשְׁפֹּט עֲנִיֵי עַם
יֹושֵׁעַ לְבָנֵי אַבְיֹון וַיִּדְכָּא עוֹשֵׂק: יִירָאוּךָ עִם שְׁמֵשׁ וְלִפְנֵי יְרַח דּוֹר דּוֹרִים:
יִרַד כְּמָטָר עַל גֹּז כְּרִבְבִים זְרוּיָה אֶרֶץ: יִפְרַח בְּיָמָיו צַדִּיק וְרַב שְׁלוֹם עַד בְּלֵי
יְרַח: וַיִּרַד מֵיָם עַד יָם וּמִנְהַר עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ: לְפָנָיו יִכְרְעוּ צִיִּים וְאֵיבָיו עָפָר
יִלְחֲכוּ: מַלְכֵי תְרַשִׁישׁ וְאֵיִים מִנְהַה יִשִּׁיבוּ מַלְכֵי שִׁבָּא וְסָבָא אֲשַׁכְּרוּ יִקְרִיבוּ:
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל מַלְכִים כָּל גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ: כִּי יֵצֵל אַבְיֹון מִשׁוּעַ וְעֲנִי וְאִין
עֲזָר לוֹ: יַחַס עַל דָּל וְאַבְיֹון וּנְפֹשׁוֹת אַבְיֹוֹנִים יוֹשִׁיעַ: מִתּוֹךְ וּמִחֲמַס יִגְאֵל
נַפְשָׁם וַיִּיקָר דָּמָם בְּעֵינָיו: וַיַּחֵי וַיִּתֵּן לוֹ מִזֶּהֱבָ שִׁבָּא וַיִּתְפַּלֵּל בְּעַדוֹ תְּמִיד כָּל
הַיּוֹם יִבְרַכְנָהוּ: יְהִי פֶסֶת בַּר בְּאַרְץ בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׂ כְּלָבָנוֹן פְּרִיו וַיִּצְיִצּוּ
מִעֵיר כְּעֵשֶׂב הָאֶרֶץ: יְהִי שָׁמוֹ לְעוֹלָם לְפָנֵי שְׁמֵשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ וַיִּתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל
גּוֹיִם יִאֲשְׁרוּהוּ: בְּרוּךְ אֲדֹנָי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ: וּבְרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאֶרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: כָּלוּ תַפְלוֹת דָּוִד
בְּן יִשִׁי“.

פרק צ"א:

”יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיוֹן בְּצַל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן: אִמְרַ לְאֲדֹנָי מַחְסֵי וּמִצּוֹדֹתַי אֱלֹהֵי
אֲבֹטָח בוֹ: כִּי הוּא יֵצִילָה מִפַּח יִקוּשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסֶּה לָּהּ וְתַחַת
כְּנָפָיו תַּחְסֶה צָנָה וְסִחְרָה אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לְיָלָה מִחֶץ יַעוּף יוֹמָם:
מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יְהִלָּה מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצַּדָּה אֱלֹהֵי וּרְבִבָּה מִימִינָה

אֵלֶיךָ לֹא יָגֵשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵיט וְשָׁלַמְתָּ רַשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי מַחְסֵי
עֲלִיּוֹן שְׁמַתְּ מֵעוֹנָה: לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רְעָה וְנִגַע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלְּאֲכִי
יִצוּה לָךְ לְשִׁמְרָה בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן תִּגַּף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל
שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמַס כַּפִּיר וְתַנִּין: כִּי בִי חֲשַׁק וְאִפְלָטָהוּ אֲשַׁגְּבֵהוּ כִּי
יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֵהוּ וְאֲכַבְּדֵהוּ: אַרְךָ יָמִים
אֲשַׁבִּיעֵהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי“.

פרק ק"ד:

”בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת אֲדֹנָי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד הוֹד וְהִדְר לְבִשְׁתָּ: עֹטָה אֹר
כְּשִׁלְמָה נוֹטָה שְׁמַיִם פִּירִיעָה: הַמְקַרְה בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ
הַמְהַלֵּךְ עַל פְּנֵי רוּחַ: עֲשֵׂה מִלְּאֲכִי רוּחוֹת מִשְׁרָתֵי אֵשׁ לַהֵט: יִסַּד אֶרֶץ עַל
מְכוּנֵיהָ בַל תִּמּוּט עוֹלָם וְעַד: תִּהְיוּם כְּלָבוּשׁ כְּסִיתוֹ עַל הָרִים יַעֲמְדוּ מִיָּם: מִן
גְּעֻרָתָהּ יִנוּסוּן מִן קוֹל רַעְמָה יִחְפְּזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בְקַעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה
יִסְדֹּת לָהֶם: גְּבוּל שְׁמַתְּ בַל יַעֲבֹרוּן בַּל יִשְׁבוּן לְכַסוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלַּח מַעֲנִינִים
בְּנַחֲלִים בֵּין הָרִים יִהְלֹכוּן: יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאִם: עֲלִיָּהֶם
עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין עַפְאִים יִתְנוּ קוֹל: מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי
מַעֲשֵׂיָהּ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבִהֶמָה וְעֹשֵׁב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא
לָחֶם מִן הָאָרֶץ: וַיִּזֵּן יִשְׁמַח לִבָּב אֲנוּשׁ לְהַצְהִיל פְּנִים מִשְׁמָן וּלְחֶם לִבָּב אֲנוּשׁ
יִסְעַד: יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי אֲדֹנָי אֲרוֹזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נֹטַע: אֲשֶׁר שָׁם צְפָרִים יִקְנְנוּ
חֲסִידָה בְרוּשִׁים בֵּיתָה: הָרִים הַגְּבוּהִים לִיעֲלִים סֹלְעִים מַחְסֵה לְשִׁפְנִים: עֲשֵׂה
יָרַח לְמוֹעֲדִים שְׁמֵשׁ יִדַע מְבוֹאוֹ: תִּשְׁתַּחֲשֶׁה וִיחִי לְיִלָּה בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ
יַעַר: הַכַּפִּירִים שְׂאֵגִים לְטָרֵף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יִאֲסֹפוּן
וְאֵל מַעוֹנָתָם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ וּלְעֲבֹדָתוֹ עַדֵי עָרֵב: מֶה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיָהּ
אֲדֹנָי כָּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה: זֶה הֵיִם גְּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם שָׁם
רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיּוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת: שָׁם אֲנִיּוֹת יִהְלֹכוּן לְוִיָּתָן זֶה יִצְרֹתָ
לְשַׁחֵק בּוֹ: כָּלָם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתַת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקִטוּן תִּפְתַּח
יָדָהּ יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ יִבְהַלּוּן תִּסְף רוּחָם יִגּוּעוּן וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן:
תִּשְׁלַח רוּחָהּ יִבְרָאוּן וְתַחַדְשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יִהִי כְבוֹד אֲדֹנָי לְעוֹלָם יִשְׁמַח אֲדֹנָי
בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט לְאָרֶץ וְתִרְעַד יִגַע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: אֲשִׁירָה לְאֲדֹנָי בְּחַיֵּי
אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדִי: יַעֲרַב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בְּאֲדֹנָי: יִתְמוּ חֲטָאִים
מִן הָאָרֶץ וְרַשְׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת אֲדֹנָי הִלְלוּ יְהִי“.

פרק ק"ל:

”שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קָרְאתִיהָ אֲדָנִי: אֲדָנִי שִׁמְעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אָזְנוֹיָהָ
קָשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדָנִי מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמָּךְ הַסְּלִיחָה
לְמַעַן תִּגְוֶרָא: קוֹיִתִי אֲדָנִי קִוְיָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִי: נַפְשִׁי לְאֲדָנִי מִשְׁמָרִים
לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל אֲדָנִי כִּי עִם אֲדָנִי הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עֲמוּ
פְדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנֹתָיו“.

אומרים את אותיות שמו/ה הפרטי של המנוח/ה לכי הקטעים
מתוך מזמור קי"ט- ניתן להשתמש בקישור לאתר חברא
קדישא כדי להכניס את שם הנפטר/ת כפי שכתוב על המצבה
ולקבל את פרקי התהילים של אותיות השם-

לאתר חברא קדישא לחצו כאן

לאחר מכן ממשיכים עם אותיות נשמה עד סוף סדר האזכרה:

פרקי תהילים באותיות נשמה

יָר לְרַגְלֵי דְבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִי:
נִשְׁבַּעְתִּי וְאַקְיָמָה לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה:
נַעֲנִיתִי עַד מְאֹד יְהוָה חֲיִנִּי כַדְבָּרְךָ:
נִדְבֹוֹת פִּי רָצָה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי:
נִפְשִׁי בְכַפִּי תִמְיֵד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
נִתְנֻוּ רְשָׁעִים פֶּח לִי וּמִפְקוּדֶיךָ לֹא תַעִיִתִי:
נִחַלְתִּי עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׁשׁוֹן לְבִי הִמָּה:
נְטִיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֲקֶיךָ לְעוֹלָם עֲקֹב:
שָׁרִים רְדְפוּנִי חֲנַם וּמִדְבָּרְךָ פָּחַד לְבִי:
שָׁשׂ אֲנֹכִי עַל אִמְרֹתֶיךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רֹב:
שָׁקֹר שָׁנֵאתִי וְאַתַּעֲבֶה תוֹרָתְךָ אֶהְבֵּתִי:
שָׁבַע בַּיּוֹם הַלֵּלְתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה:
שָׁלוֹם רֹב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לָמוּ מִכְּשׁוֹל:
שָׁבַרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצּוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי:
שָׁמְרָה נִפְשִׁי עֲדֹתֶיךָ וְאַהֲבֵם מְאֹד:
שָׁמְרֵתִי פְקוּדֶיךָ וְעֲדוּתֶיךָ כִּי כָּל דְרָכֶי נִגְדָה:
מָה אֶהְבֵּתִי תוֹרָתְךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחָתִי:
מֵאִיִּבִי תַחֲכַמְנִי מִצּוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי:
מִכָּל מַלְמְדֵי הַשָּׁכַלְתִּי כִּי עֲדוּתֶיךָ שִׁיחָה לִי:

מִזְקָנִים אֲתַבּוֹנֵן כִּי פְקוּדֵיהֶּ נִצְרָתִי:
מִכָּל אֲרַח רַע כְּלֹאֲתִי רַגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמֵּר דְּבָרְךָ:
מִמְשַׁפְּטֵיךָ לֹא סָרְתִי כִּי אַתָּה הוֹרַתְנִי:
מִה נִמְלְצוּ לְחַכֵּי אִמְרֹתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי:
מִפְקוּדֵיהֶּ אֲתַבּוֹנֵן עַל כֵּן שָׁנֵאתִי כָּל אֲרַח שָׁקֵר:

וְהוֹרֵנִי יְהוָה דְּרֹךְ חֲקִיךָ וְאַצְרְנָה עַקֵּב:
הִבִּינִי וְאַצְרָה תוֹרֹתֶךָ וְאַשְׁמְרֵנָה בְּכָל לֵב:
הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִיב מִצֹּתֶיךָ כִּי בּו חֲפָצָתִי:
הֵט לִבִּי אֶל עֲדוֹתֶיךָ וְאֵל אֵל בְּצַע:
הֲעֵבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שְׂוֹא בְּדַרְכֶּךָ חֲיִנִּי:
הֲקֵם לְעַבְדֶּךָ אִמְרֹתֶךָ אֲשֶׁר לִירְאָתֶךָ:
הֲעֵבֵר חֲרָפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרָתִי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים:
הִנֵּה תֹאבְתִי לְפָקוּדֶיךָ בְּצַדִּיקְתֶּךָ חֲיִנִּי:

לאחר מכן אומרים קדיש (ובלבד שיש מניין):

קדיש על ישראל / דרבנן

האבלים: יתגדל ויתקדש שמה רבא.

הקהל: אמן.

האבלים: בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה,
ויקרב משיחה.

הקהל: אמן.

האבלים: בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן
קריב, ואמרו אמן.

הקהל: אמן.

האבלים: יהא שמה רבא מברוך לעלם ולעלמי עלמיא יתברוך.

וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתגדר. ויתעלה. ויתהלל
שמה דקדשא, בריך הוא.

הקהל: אמן.

האבלים: לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן
בעלמא, ואמרו אמן.

הקהל: אמן.

האבלים: על ישראל ועל רבנן. ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי

תלמידיהון. דעסקין באורייתא קדשתא. די באתרא הדין ודי בכל
אתר ואתר. יהא לנא ולהון ולכון חנא וחסדא ורחמי. מן קדם מארי
שמיא וארעא ואמרו אמן. הקהל: אמן.

האבלים: יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה
ושיזבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה וריוח והצללה. לנו ולכל עמו
ישראל ואמרו אמן.

הקהל: אמן.

האבלים: (פוסעים שלוש פסיעות לאחור) עושה שלום במרומוי, הוא
ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל, ואמרו אמן.

הקהל: אמן.

**לאחר מכן אומרים תפילת השכבה (טוב ומועיל יותר לנשמת המת
לומר השכבה זו בקיצור):**

**"הַמְרוּחַם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּס וַיַּחְמוֹל וַיְרַחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ
וְנַשְׁמָה שֶׁל (כ"פ). רוּחַ אֲדָנִי תְּנִיחֵנוּ (לאשה – תְּנִיחֵנָה) בְּגַן עֵדֶן."**

לאדם גדול בחכמה וביראת שמים אומרים השכבה זו:

**"וְהַחֲכָמָה מֵאִין תִּמְצָא, וְאִי זֶה מְקוֹם בְּיָנָה: אֲשֶׁרִי אָדָם מְצָא חֲכָמָה,
וְאָדָם יִפְיֵק תְּבוּנָה: מֶה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ, פְּעֻלַּת לַחוּסִים
בָּךְ, נֶגֶד בְּנֵי אָדָם: מֶה יִקָּר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים, וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנֶפֶיךָ יַחְסִיּוּן:
יְרִוּן מִדְּשׁוֹן בֵּיתְךָ, וְנַחַל עֲדֻנְיֶךָ תִּשְׁקֵם: טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב, וְיוֹם הַמּוֹת
מִיוֹם הַיּוֹלָדוֹ: סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמָע, אֶת הָאֱלֹהִים יֵרָא וְאֶת מִצּוֹתָיו
שִׁמּוֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם: יַעֲלֶזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד, יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם:
מִנוּחָה נִכּוֹנָה. בִּישִׁיבָה עֲלִיוֹנָה. בְּמַעֲלַת קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים. כְּזוֹהֵר
הַרְקִיעַ מְאִירִים וּמִזְהִירִים. וְחֻלּוץ עֲצָמִים. וְכַפֶּרֶת אֲשָׁמִים. וְהִרְחַקַת
פֶּשַׁע. וְהִקְרַבַת יֵשַׁע. וְחֻמְלָה וְחֻנִּינָה. מִלְכָּנִי שׁוֹכֵן מְעוֹנָה. וְחוֹלְקָא
טְבָא. לַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. שֵׁם תְּהֵא מִנַּת וּמַחֲיַצַּת וַיִּשְׁיבַת נַפְשׁ הַשֵּׁם
הַטּוֹב הַמְרוּחָם (פלוני) רוּחַ אֲדָנִי תְּנִיחֵנוּ בְּגַן עֵדֶן. דְּאֲתַפְטֵר מִן עֲלְמָא
הַדִּין כְּרַעוֹת אֱלֹהָא מְאִרִּיהַ שְׁמִיָּא וְאַרְעָא. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמֵי
יְרַחֵם עָלָיו. וַיַּחְסוּ וַיַּחְמוּ עָלָיו. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמֵי יִסְתִּירָהוּ:
בְּצֵל כְּנֶפֶיךָ וּבִסְתֵר אֱהִלּוּ לַחֲזוֹת בְּנוּעָם אֲדָנִי וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ
הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדֻנְיִי יִשְׁקָהוּ. וַיַּצְרוֹר בְּצִרוֹר הַחַיִּים נִשְׁמַתוּ.
וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. אֲדָנִי הוּא נַחֲלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹהֵי הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ
יִהְיֶה שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם. הַלֵּךְ נִלְחוּ. הוּא
וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת. וְכֵן יְהִי רְצוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן."**

השכבה לאשה:

אֶשֶׁת חֵיל מִי יִמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מִכָּרָה: שֶׁקֶר הַחֹן וְהַבֶּל הַיִּפִּי, אֲשֶׁה יִרְאֶת אֲדֹנֶיהָ תִּתְהַלֵּל: תָּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשֹׁעֲרֵים מִעֲשִׂיהָ: רַחֲמָנָא דְרַחֲמָנוּתָא דִּי לִיהּ הִיא וּבְמִמְרִיהּ אֲתַבְּרִיאֻּ וְעַלְמִיא עֲלָמָא הֲדִין וְעֲלָמָא דְאֲתִי וּגְנִז בִּיהּ צְדָקְנִיּוֹת וְחִסְדָּנִיּוֹת דְּעַבְדֵּן רְעוּתִיהּ וּבְמִמְרִיהּ וּבִיקָרִיהּ וּבִתְוִקָּפִיהּ יֵאמֵר לְמִיעַל קְדָמוּהִי דּוּכְרָן נִפְשָׁהּ אֲשֶׁה הַכְּבוֹדָה וְהַצְנוּעָה וְהַנְּכַבְדָּת מֵרַת (פְּלוֹנִית) רוּחַ אֲדִנִּי תְּנִיחָנָה בְּגַן עֵדֶן. דְּאֲתַפְטֹרַת מִן עֲלָמָא הֲדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְרִיהּ שְׁמִיא וְאַרְעָא. הַמְּלֹךְ בְּרַחֲמֵי יָחוּס וַיַּחְמוֹל עָלֶיהָ. וַיְלֹוּהָ אֱלֹהֵיהּ הַשְּׁלוֹם וְעַל מְשַׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מְשַׁכְּבוֹתֵם. הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת. וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֵאמַר אָמֵן."

עורך הטקסט מקריא בקול:

תם סדר האזכרה לאיש/אשה היקר/ה _____ (יאמר את שם הנפטר/ת).

אם יש מי שירצה לומר כמה מילים, לספר לנו על הנפטר/ת או להגיד מספר מילים לזכרו/ה נשמח לשמוע אותן כעת...

לאחר ההספדים יאמר עורך הטקסט:

אנו מודים לכל מי שהגיע ולקח חלק באזכרה המשמעותית והחשובה הזו. היום הוא יום הזכרון לשואה ולגבורה. וזה בדיוק מה שאנחנו בוחרים לעשות כאן היום-

יום הזכרון- הגענו כדי לזכור, כדי להזכיר, כדי להוקיר תודה

לשואה- לכל מי שעבר את התופת הנוראה של השואה, ובפרט ל (יגיד את שם הנפטר/ת) שלא זכה/תה להקים משפחה, ואנו כמשפחתה המורחבת הגענו לפקוד את מקום קבורתו/ה

ולגבורה- באנו כאחים, כילדים, כממשיכי דרך, של אותו גיבור/אותה גיבורה שעל אף הכאב והזוועות שעבר/ה המשיכה לחיים מלאים ועשירים של עשייה.

משום שכולנו משפחתו/משפחתה, כולנו זוכרים אותו/ אותה, כולנו עם אחד, עם ישראל חי!

אנו מבקשים מכאן לאמץ את המסר של השורדים ושל פרויקט "מק"דישים" ומבטיחים לחבק, לתת יד ועזרה ותשומת לב לכל איש או אישה בסביבתנו שמרגיש בודד, שאין לו משפחה, או סביבה תומכת, בכל גיל שהוא, ובכל מצב שהוא. כי כולנו משפחה אחת.

ביהדות נהוג להניח אבן על קבר הנפטר/ת, מתוך אותה המשכיות ומשפחתיות כפי שמסמלת המילה "אבן"- "אב ובן".

**לפני שנצא כולכם מוזמנים להניח על הקבר אבן
משום כבוד הנפטר/ת.**

תם הטקס

תודה על השתתפותכם

"מקדישים"

ניתן ליצור איתנו קשר ולעקוב אחרינו בפייסבוק "מקדישים"-
<https://www.facebook.com/makdishim/>

